

# Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăț-Mehedinți  
Anul XX(2020), nr. 418(16 –31 Martie)

Dragii mei enoriași!

**Războiul cu pandemia(I).** Au trecut multe epidemii sau pandemii peste lume de-a lungul veacurilor. Despre unele știm că au lăsat în urmă munți de cadavre, despre altele nu știm mai nimic. Cine n-a auzit, spre exemplu, de ciumă, de holeră, de gripa spaniolă și multe altele. Documentele din vremea acelor epidemii sunt îngrozitoare. Am avut prilejul să parcurg câteva asemenea documente din perioada 1780-1885 și ele priveau Banatul. E vorba de peste 1.100 documente din arhiva fostei Protoierii a Mehădiei. La sfârșitul veacului al XVIII-lea și începutul celui de-al XIX-lea satele și orașele erau pustiite de boala ucigașă, iar autoritățile erau în mare alertă. Medicii recomandau oamenilor să consume cât mai mulți castraveți...! Acesta era nivelul medicinei de atunci.

Dacă medicamente nu erau, în schimb măsurile preventive sunt demne de luat în evidență și astăzi. Ele înscriu o adevărată pagină în istoria legislației privind medicina legală. Vom menționa câteva reglementări de acest gen, ca să vedeți că cele de acum nu sunt abuzuri ale cuiva, ci dau curs unei tradiții:

1) Interzicere de a ține mortul descoperit de la deces până la înmormântare; 2) Obligația ca decesul să fie constatat de medic și acesta să elibereze certificat după 48 de ore de la deces; 3) Obligația de a dezinfecta trupurile celor morți de boli contagioase cu var nestins; 4) Interzicerea de a transporta morții dintr-o localitate în alta; 5) Anunțarea organelor de stat cu privire la decesele datorate unor boli contagioase; 6) Obligația de a evita adunările de rude, cunoscuți și prieteni la casa mortului; 7) Obligarea parohiilor de a construi capele și case unde să fie ținute morții înainte de înmormântare; 8) Interzicerea de a mai construi morminte în curțile bisericilor; 9) Interzicerea de a înmormânta morții în grădinile, curțile caselor sau în alte locuri în afara cimitirelor rânduite pentru fiecare localitate; 10) Evitarea aglomerațiilor la slujbe; 11) Evitarea împărtășirii celor bolnavi împreună cu cei sănătoși; 12) Izolarea bolnavilor de boli contagioase; 13) Incinerarea obiectelor care au aparținut, ori care au fost folosite de către cei afectați de boli molipsitoare; 14) Denunțarea fără întârziere a celor ce dădeau semne de boală; 15) Raportarea oricărui caz de boală sau de deces suspect de către preoți autorităților; 16) Interzicerea deshumărilor în vederea „spălării oaselor”; 17) Interzicerea deshumărilor de oseminte ale celor bănuți că ar fi strigoi sau moroi; 18) Popularizarea tuturor ordinelor, poruncilor și oricăror documente pe această temă venite din partea autorităților civile, militare, bisericesti etc.; 19) Curățenie desăvârșită în case, îmbrăcăminte etc.; 20) Hrană consistentă pentru întărirea organismului, ca să lupte cu boala; 21) Evitarea tuturor viciilor și activităților, care ar fi dus la epuizarea organismului; 22) Văruirea cât mai des a locuințelor; 23) Evitarea unor alimente, precum fructele, pepenii, porumbii verzi(!); 24) „Cel mai bun mijloc vindecători împotriva colerei(holerei) e apa de poame de boabe de pin(...), care să face și să întrebuințază așa: poamele să pisează mai înainte în pivă, apoi, așa pisate, se fierb și apa de aici străcorată, încă caldă fiind, să bea”; 25) Suspendarea posturilor, indiferent care ar fi ele; 26) Prezentarea urgentă a tuturor celor ce au semne de boală autorităților și mai cu seamă medicului; 27) Interzicerea de a însoți înmormântările de pomeni și parastase; 28) Înfundarea fântânilor de pe marginea drumurilor etc.

Acestea sunt câteva din măsurile preventive luate de autorități în timpul epidemiilor de ciumă și holeră. În situația unei asemenea epidemii, cei afectați erau fie scoși din localitate și lăsați să moară de boală și de foame prin păduri, fie erau sechestrați în case, unde-și găseau moartea. Se formau echipe la nivel de localitate și acolo unde apărea un caz de ciumă sau holeră, echipa respectivă venea și bătea scânduri peste ușile și ferestrele acelei case, lăsând pe proprietari înăuntru ca să moară. Este cutremurător cazul unui preot surprins într-o astfel de casă în timp ce împărtășea un bolnav. Și el a fost sechestrat în acea casă, unde și-a găsit și moartea. În documentele menționate se găsesc mențiuni că cei izolați prin îndepărtarea de localități ajugeau să se hrănească cu coajă de copaci sau chiar cu carne din cadavrele celor morți.

Sunt pagini de istorie românească, momente prin care au trecut înaintașii noștri, care erau mult mai dezarmați decât noi în fața unor astfel de epidemii.

Oricum, ei erau conștienți că este mult mai ușor și mai ieftin să previi decât să vindec, iar acest principiu este valabil și în ziua de astăzi.

Să ne ajute Dumnezeu să trecem cu bine și noi peste aceste momente de grea încercare!

\*

**Sfaturi părintești.** Redăm mai jos un cuvânt adresat de către **Domnul Acad. Ioan Aurel Pop**, președintele Academiei Române, poporului român la aceste vremuri de restriște:

„A venit nenorocirea aceasta peste noi și nu știm ce să facem. Unii ne lamentăm și ne gândim la sfârșitul lumii și la prezicerile lui Nostradamus. Alții ne dăm viteji în vorbe și declarăm ritos că nu ne temem de nimic, dar în adâncul nostru numai noi știm ce este. Cei mai mulți tăcem, privim în jur și nu ne vine să credem. Știu că nu există cineva cu vreo soluție miraculoasă pentru a ne face optimiști în aceste zile. Ne gândim la ce este mai rău, ne uităm la cei care sunt (deocamdată!) mai loviți decât noi, ne cufundăm în gânduri sumbre.

Evident, avem și câteva remedii, unele doar paliative. Râdem la primirea unor glume și filmulețe pe mail sau pe WhatsApp și mai ieșim din încordare. Râdem, dar nu e întotdeauna râsul nostru. Totuși, râsul ține de esența umană, este tipic omenesc și a salvat lumea de la multe rele. Se spune că Aristotel a avut un tratat despre râs, pe care biserica occidentală ar fi încercat să-l oculteze și să-l condamne, fără să reușească. Apoi, ne gândim că nu este prima catastrofă planetară prin care trece omenirea. Au fost răcirii sau încălziri bruște de climă, au fost molime ucigătoare, de la Ciurma Neagră care a omorât, pe la jumătatea secolului al XIV-lea, între 30-60% din populația Europei până la Gripa Spaniolă de la finele Primului Război Mondial, care a ucis mai mulți oameni decât însuși războiul. Și, de fiecare dată, viața a învins. Sigur că a învins pentru cei rămași și nu i-a mai putut învia pe cei duși dintre noi, pe cei dragi ai noștri, lăsându-ne cu speranța în obșteasca înviere... Dar ne mai gândim, în aceste zile, și la altele și ne încurajăm cu vorba noastră, salvatoare de multe ori, că în tot răul este și un bine. De când oare nu am mai respirat, mai ales în marile orașe, un aer mai curat? Deocamdată ne putem plimba pe jos – fiindcă Dumnezeu ne-a dat picioare ca să umblăm cu ele și nu să le punem doar pe pedala de accelerație a mașinii ori să le îndreptăm obligatoriu spre ascensoare – prin locuri mai ferite, pe cărări demult uitate și ocolite. Am trecut mereu grăbiți pe lângă edificii și nu am văzut un detaliu arhitectonic original, nu am avut vreme să prețuim un colț de stradă, o statuie sau un bust al unui om odinioară faimos și azi uitat. De când nu am mai avut răgazul să privim o găză care învie după iarnă, de când nu am mai conștientizat versurile lui Topârceanu cu puilul de muscă ieșit „ca să-și usuce labele”? Poate că în serile lungi, vom reuși și noi, ca Blaga, să auzim (din nou ori pentru prima dată) „cum bat în geamuri razele de lună”. Poate că nu i-am mai ascultat demult pe părinții și bunicii noștri, cu durerile lor, cu poveștile lor de demult, cu obsesiile lor de oameni bătrâni și bolnavi. S-ar putea ca ideile lor fixe, săcăielile lor, sfaturile lor și chiar amintirile lor, gândurile nostalgice din viața lor trecută să ne ni se pară dintr-o dată pline de farmec și de miez. De când nu ne-am mai jucat în chip serios cu nepoții ori copiii noștri, fără grabă, în tihnă, cu sufletul deschis? Iată că avem acum timp să ne punem în pielea lor și să înțelegem că „bucuria și iubirea lor este jocul”, că au nevoie și ei de copilărie și că este așa de simplu, de necesar să ne copilărim și noi câteodată. Unii dintre noi ne mirăm că vin românii acasă din depărtări și ne gândim că ar trebui să rămână unde se află. Da, comod și sigur pentru noi și, poate, chiar pentru ei, așa ar fi, numai că firea omenească nu se ghidează întotdeauna după regulile rațiunii. Pe lângă minte, avem și inimă, iar inima ne trage la casa noastră, lângă ai noștri, lângă aceia care ne pot înțelege „bucuria și amarul”, dorul și durerea. Acum se vede că globalizarea nu ne poate despărți de „locul nașterii noastre”, că ne exprimăm grijile mai bine în românește, chiar dacă vorbim și engleză, franceză ori germană. Inochentie Micu, trecut în lumea dreptilor în 1768, la Roma, după aproape un sfert de veac de exil, a cerut să fie îngropat acasă, la Blaj, în așteptarea obșteștii învieri, pentru că „nu poți învia cu-adevărat decât din pământul patriei”. Mulți au privit cu nepăsare această dorință testamentară și au pus-o pe seama unui om amărât, a unui om de demult, care gândea după tiparele vieții lui. Iată că acele tipare se potrivesc și astăzi, pentru că, în anumite privințe, „nimic nu este nou sub soare” (nihil novi sub sole). Trudiți de viața trepidantă, vlăguiți de alergătura zilnică, dați afară de prin trecătoarele slujbe, umiliți câteodată pentru banul câștigat greu, speriați de primejdia stingerii printre străini, românii iau calea țării. Unii își dau seama abia acum că odinioară, când ispita câștigului substanțial i-a putut orbi, au hilit țara, în loc să se supere doar pe oamenii nemernici, pe instituții nevolnice, pe împrejurări nefaste. De câte ori nu am auzit persoane (de succes sau nu) care spuneau că nu mai au nevoie de România, că s-au săturat de România ori că nu vor mai reveni în România! Sufletul nu se pliază, însă, după rațiunea rece, după orgolii de moment și nici după venitul material copios. Mulți ascultă acum imnul național cu alte urechi, iar unora „Balada” lui Ciprian Porumbescu le dă altfel de fiori. Casa de acasă, oricât de umilă ar fi, prețuiește acum mai mult decât toți banii din lume. Vorba „să ne ținem de neamuri” are, parcă, acum alt înțeles. Iar asta se întâmplă – culmea! – în

mijlocul izolării la domiciliu spre care suntem îndemnați. Ne izolăm desigur, dar ne izolăm întru unitate, iar această unitate constă și din familia cea mare care este neamul nostru.

Ne socotim adesea mai proști decât alții, mai necivilizați, mai incuți. Dăm buzna în magazine, ne aprovizionăm peste măsură, dăm din coate și zbierăm, mințim că nu suntem infectați și că nu am fost în zone de risc, ne purtăm iresponsabil. Dar oare alții – puși în fața acestei situații-limită – cum fac? Oare sunt mult mai buni, mai umani, mai solidari? Nu sunt astfel întotdeauna și nu toți! Am văzut cozi imense la Londra sau la Los Angeles, am văzut îmbrânceli, insolente și prefăcătorii la Paris ori la Madrid. Oamenii sunt oameni peste tot, cu bune și cu rele. Popoarele nu sunt, însă, bune sau rele, morale ori imorale, egoiste sau generoase, ci numai oamenii sunt așa. Nu este momentul să ne lamentăm, ci trebuie să ne adaptăm cât mai bine împrejurărilor și să mergem înainte.

Haideți să considerăm că, în mijlocul acestui rău imens, am câștigat în comunicare, în dialog și în omenie. Văd zilnic români care se duc să hrănească alți români, care împart hrană și măști, care duc vitamine pentru întărirea imunității organismului, care au grijă de animalele de companie rămase singure. Aceștia trebuie prețuiți și încurajați. Văd și români nepăsători, egoiști, sperjuri sau cinici, iresponsabili sau răi. Aceștia trebuie veștejiți și pedepsiți. Legile curente și cele excepționale, regulile de viațuire și de conviețuire nu se discută, ci se aplică. Nu este acum momentul să fim originali, să ne exhibăm orgoliile și inițiativele, să încercăm să ne „descurcăm”. E drept că „românul s-a născut poet”, dar acum, în viața publică, trebuie să domnească legea și ordinea, nu „poezia”. Pe de altă parte, românii (ca și italienii) nu sunt nemți ori elvețieni și nu au în spate o istorie întreagă de civism și democrație liber consimțită. Aș vrea să văd oameni politici care să explice starea aceasta de urgență pe înțelesul tuturor, să nu vorbească doar în sentințe, de la înălțimea podiumului lor de șefi, să nu se sfiască să pună și o lacrimă între slove (cum ar fi zis Goga), să nu-și ascundă vorba tremurată, să ne arate că trăiesc drama noastră și că împărtășesc speranța noastră. Vorba dulce, dar fermă poate muta munții din loc. Să fim blânzi, buni cu medicii (și personalul medical) și cu învățătorii (de toate gradele). Primii ne vindecă trupurile vlăguite de boală, iar ceilalți ne vindecă sufletele, duc educația mai departe, cultivă încrederea în om și umanitate.

Am vrea (mai ales acum) să-i simțim și pe politicieni ca fiind de-ai noștri, cu spaimile și cu credințele noastre, cu vorbele noastre simple. Dar, în plus, dincolo de toate aceste naivități ale mele, ei mai au o datorie: să ia măsuri bune, să aibă alura de lideri, să-și conștientizeze rolul de elite, ca să ne poată însufla încredere și speranță. Dacă nu pot sau nu știu să facă acest lucru, atunci este grav, căci poporul acesta are nevoie de ghidaj bun, de călăuze potrivite.

Altminteri, „bucuroși le-om duce toate”, pentru că ne știm trecători și vulnerabili. Suntem trestii gânditoare, cum zicea Blaise Pascal și ne purtăm ca atare, cu umilință și cu semeție în același timp, în căutarea echilibrului. Dacă nu o facem mereu, înseamnă că avem mari carențe în educație, că nu am făcut școală cum se cade, că am rămas la un stadiu de ființă inferioară. Criza aceasta neașteptată ne-a învățat ce să prețuim în viață, cum să separăm valorile de nimicuri, ce mare avere este bogăția sufletească. Alergăm clipă de clipă după slujbe bănoase, căutăm să trăim în mare confort material, ne ascundem adesea adevăratele sentimente și acum ne dăm seama ce bogăție avem în noi și cum am putea să revărsăm această bogăție spre semenii noștri. Poate că, după această grea încercare, ne vom rândui altminteri viața individuală și socială, ne vom trezi să fim mai buni și mai drepți, ne vom revărsa preaplinul sufletului spre lume și spre țară, adică spre colțul nostru de lume, pe care nu-l iubim pentru că este perfect (nu este!), ci pentru că este (încă) al nostru.

\*

**Mesaje.** În ultima vreme, datorită epidemiei ce s-a abătut asupra noastră, autoritățile au emis mai multe ordonanțe cu privire la măsurile luate pentru prevenirea și combaterea acestei boli molipsitoare. Am observat că ceea ce știam când am încheiat de redactat ultimul număr din „Scrisoarea pastorală” nu mai era valabil la câteva zile mai târziu. Din cauza aceasta a fost nevoie de o comunicare mult mai rapidă cu Dvs. Am recurs la mijloacele de comunicare on-line. Internetul s-a dovedit de mare ajutor. Drept urmare, am lansat trei mesaje, care sunt valabile și acum și vor fi și de Sfintele Paști, dacă nu vor apare alte reglementări. Le redăm și aici:

**I. 23.03.2020 – Dragii mei, Având în vedere situația în care se află țara noastră, reglementările organelor de stat și bisericești, anunțăm pe această cale pe enoriașii noștri că miercuri la Buna Vestire și duminica viitoare slujbele vor fi oficiate de preot și cântăreț în biserică, fără enoriași. Acei enoriași care au praznice sau alte pomeniri, vor trece dimineața pe la biserică și vor lăsa coliva sau prinoasele împreună cu pomelnicul și vor pleca acasă. Preotul să obligă să facă slujba așa cum ar fi făcut-**

*o dacă biserica ar fi fost ticsită de credincioși. Spovediri și împărtășiri se vor face numai la domiciliul acelor credincioși aflați în stare foarte gravă și muribunzilor. Enoriașii noștri sunt îndrumați să urmărească în duminici și sărbători slujbele transmise pe Trinitas TV sau pe Radio Lumina. Trebuie să înțelegem cu toții că reglementările speciale ce s-au adus în ultimele zile nu sunt menite a fi împotriva Bisericii, credinței sau religiei în general, ci sunt măsuri menite să ne apere viața și sănătatea. Luați aminte și Dvs. la toate îndrumările ce le dau organele de stat prin televiziune, radio etc. și urmați-le întocmai, fiindcă numai așa lupta împotriva bolii va avea mai multe șanse de izbândă.*

*Rugați-vă și Dvs. fiecare acolo unde vă aflați, ca să treacă mai repede această nenorocire ce s-a abătut asupra lumii și viața să reîntre în normal. Vă rog pe fiecare din cei care citiți aceste rânduri, faceți-le cunoscute și vecinilor Dvs. sau altor consăteni, pentru ca toți să știe. Dumnezeu să ne ocrotească pe fiecare în parte și pe toți laolaltă. Amin!*

*II. 25.03.2020 - Dragii mei, Trecem printr-o perioadă grea, asemănătoare cu vremea unui război. În aceste condiții viața nu mai poate să fie aceeași cu cea din timp de pace. Sunt necesare anumite măsuri pe care le impun autoritățile și care trebuie respectate cu rigurozitate de întreaga populație, de la vlădică la opincă. Vedeți și Dvs. în fiecare zi cum se înmulțesc cazurile de decese și de infectări. Acestei boli îi cad victime oameni din toate categoriile sociale, de toate vârstele și din toate locurile. Oameni buni, mor mii de oameni și medicina nu-i poate salva, fiindcă nu se știe ce medicamente să folosească, fiind ceva nou, cu care lumea medicală nu s-a mai confruntat până acum!*

*Apelez și azi la Dvs., rugându-vă să reanalizați eventuale hotărâri de a face pomeni și parastase. Sunt prilejuri în care se poate răspândi cu ușurință microbul acestei boli molipsitoare, care s-a abătut asupra țării noastre și asupra lumii întregi. Cea mai simplă și inteligentă soluție este amânarea acestor servicii religioase. Nu se întâmplă nimic dacă amânați un parastas câteva luni. Mortul vă va ierta pentru această amânare, dar cel ce moare nu se mai întoarce! Este situație de forță majoră! Dacă, totuși, țiineți neapărat să-l faceți, evitați mesele cu invitați. Faceți parastasul, vine preotul, face slujba, apoi, în pungă de plastic, duceți prinoasele Dvs. și le dați de pomană vecinilor, rudelor, consătenilor. Cei care angajați firme de catering, vedeți că nu vor mai așeza mâncarea la mese, ci o vor aduce în caserole de plastic, vi le lasă și reprezentanții firmelor respective pleacă, urmând ca Dvs. să dați de pomană acele caserole cu mâncare. O altă soluție ar mai fi ca să veniți la biserică, pomeniți și plecați cu prinoasele ca să le împărțiți în sat. Oricum, foarte periculoase sunt mesele cu invitați din spațiile închise, camere, săli, cămin etc.*

*Conform ordonanțelor militare din ultima vreme, la înmormântare nu au voie să însoțească decedatul în biserică mai mult de 8(opt) persoane. Tot atâtea au voie la botezuri și cununii. Cei care participă la astfel de servicii trebuie să stea la distanță unul de altul de cel puțin 1,5 metri. Spălați-vă cât mai des pe mâini cu săpun și detergenți! Să nu treacă nici o zi fără să vă rugați și Dvs. fiecare pentru ca să îndepărteze Dumnezeu această nenorocire ce s-a abătut asupra lumii! Dumnezeu să ne ajute și niciunul dintre noi să nu piară și nici să nu se îmbolnăvească de această boală!”*

*III. 01.04.2020 - „Dragii mei enoriași, Vedem cu toții că nenorocirea se întinde tot mai mult de la o zi la alta asupra țării noastre și asupra lumii întregi. Mii și mii de oameni mor în fiecare zi în toate țările. Unii medici mor, alții fac adevărate fapte de eroism ca să salveze pacienții, alții ridică neputincioși din umeri, alții demisionează înfricoșați. În spitale nu sunt medicamente potrivite, nu sunt echipamente și materiale corespunzătoare. Dacă cineva mai crede că această boală molipsitoare este o glumă sau o joacă, este de-a dreptul inconștient, rupt de realitate.*

*Medicii și autoritățile spun că în preajma Sfințelor Paști, adică în a doua parte a lunii aprilie, va fi vârful acestei epidemii. Trebuie să înțelegem cu toții că viața în asemenea condiții nu mai este cea normală, cea de până acum o lună, ci ea trebuie adaptată împrejurărilor date. În primul rând trebuie respectate cu strictețe regulile impuse de autorități. Frica de amenzile enorme trebuie să fie ultimul argument care să ne facă să ne conformăm. În primul rând trebuie să fim noi conștienți că toate legile, ordonanțele și îndrumările ce ni se dau sunt menite să ne apere viața și sănătatea, sunt norme de care avem nevoie pentru a supraviețui.*

*Și din punct de vedere religios sunt o serie de schimbări importante. În primul rând credincioșii nu mai participă la slujbe, ci doar preotul cu cântărețul fac slujbele. Se reduce numărul participanților la înmormântări, nunți și botezuri (maximum opt persoane), cu obligația ca aceștia să stea la distanță unul de altul de 1,50-2,00 metri. Se evită pomenile și parastasele sub formă de mese comune.*

*Dumneavoastră știți că în Săptămâna Sfințelor Paști era obiceiul în parohia noastră să spovedim și să împărtășim 250-300 persoane, dintre care aproape jumătate erau copii. Anul acesta nu vom mai putea da curs acestui obicei. Suntem nevoiți să amânăm spovedirea și împărtășirea copiilor, cât și a adulților care nu au absolută nevoie. Vom spovedi și împărtăși doar cazurile foarte grave, mai bine-zis muribunzii la domiciliul acestora. E imposibil să asigurăm distanța de 2 metri între copii, să facem dezinfectarea după fiecare. Nu avem de unde să știm dacă vreunul este infectat și răspândește microbii la ceilalți. Nu există nici în spitale echipamentele necesare pentru a fi medicii în siguranță, cu atât mai mult în parohie. Conform instrucțiunilor, ar trebui ca la fiecare bolnav la care merge preotul acasă ca să-l împărtășească să îmbrace combinezon de plastic, mască, încălțăminte specială, toate de unică folosință. Anul trecut am avut peste 60 persoane de împărtășit la domiciliu. În parohia noastră preotul ar trebui să aibă 60 de asemenea echipamente...! Era obiceiul să se facă parastase în noaptea Paștelui și în Sâmbăta Luminată. Nu le mai putem face. În noaptea de Paști preotul va face slujbă(dacă-i va mai fi valabilă legitimația de serviciu!), iar dimineața, după ora 6, va veni din fiecare familie câte un enoriaș în vârstă de până la 65 de ani și va lua Paști pentru el și pentru cei de acasă. Cei ce vor veni în acea dimineață vor sta la distanță de doi metri unul de altul.*

*Urmăriți slujbele la Trinitas TV și la Radio Lumina. Rugați-vă cât puteți de mult, cu timp și fără timp, să îndepărteze Dumnezeu această nenorocire din lume. Aveți toată încrederea că viața și sănătatea Dumneavoastră îmi este la fel de dragă ca viața copiilor și nepoțelului meu. Să ne ajute Dumnezeu să trecem cu bine, și vom putea să facem mult timp de aici înainte și Sfânta Spovedanie, și Sfânta Împărtășanie, și pomeni, și parastase, și toate celelalte slujbe, așa cum le-am făcut în ultimii patruzeci de ani. Dumnezeu să ne ajute!*

\*

**Ajutoare și donații.** În această perioadă, parohia noastră a primit o donație de la **Domnul Stănciulescu Tănase** din Tr. Severin, fiu al satului Bârda: **100 lei**;

Dumnezeu să-i ajute!

\*

În prima parte a lunii martie am donat pâine credincioșilor participanți la slujbe, astfel: 1 Mart. (Malovăț): **155 pâini**; 8 Mart.(Bârda): **165 pâini**; 15 Mart. (Malovăț): **170 pâini**; 22 Mart.(Bârda): **160 pâini**. Așadar, în luna martie s-au donat **650 pâini**. Precizăm că în luna martie s-a vândut, la prețul de achiziție de **0,70 lei/buc.**, pâine credincioșilor participanți la slujbe și nu numai, astfel: **1 Mart.(Malovăț): 145 pâini**; **8 Mart.(Bârda): 635 pâini**; **15 Mart. (Malovăț): 130 pâini**; **22 Mart.(Bârda): 640 pâini**. Așadar, în luna martie s-au vândut **1.550 pâini**.

Am sistat deocamdată comenzile pentru pâine, până se va reglementa situația și credincioșii vor veni din nou la biserică.

\*

Episcopia Severinului și Strehaei a inițiat o colectă pentru ajutorarea Spitalului Județean. A contribuit și parohia noastră, deocamdată, cu suma de **100 lei**;

\*

Conform hotărârii Consiliului Parohial, vom trimite câteva ajutoare bănești unor enoriași cu situații dificile, astfel: **Orodan Claudiu(300 lei)**; **Pau Dumitru(pentru copil)(200 lei)**; **Borcilă I. Elena(pentru nepoți)(200 lei)**; **Badea Leontina(pentru nepot)**, **Lupșa Ion, Căprioru Ion și Tărăbâc Gheorghita (pentru nepot)(câte 100 lei)**. În total am trimis **1.100 lei**.

Atât am putut să facem deocamdată.

\*

**Contribuția de cult.** La încheierea primului trimestru, constatăm că situația contribuției de cult pe 2020 se prezintă astfel: în Bârda au achitat **88,44%** din familii; în Malovăț au achitat **87,40%**, iar la nivel de parohie au achitat **87,73%**. E un procent mulțumitor!

\*

**Plăți.** În cursul acestei luni am făcut câteva cheltuieli mai mari astfel: **1.540 lei** pentru cele **2.200 pâini** donate și vândute în luna martie; **1.150 lei** tipografiei pentru cărți; **820 lei** protoieriei pentru făclii, tămâie și icoane; **636 lei** impozit; **343 lei** poștei pentru colete; **300 lei** protoieriei pentru Fondul Central Misionar; **280 lei** poștei pentru timbre; **211 lei** pentru curentul electric; **100 lei** ajutor pentru spital; **57 lei** pentru internet și altele mai mici.

\*

**Publicatii.** În această perioadă preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale astfel: **Lacrima lui Dumnezeu**, în „Obiectiv mehedințean”, Tr. Severin, an. XXII(2020), nr. 1021(26 mart.), p. 12; „**Scrisoare pastorală**” – **417**, în „Logos și Agape”, Timișoara, 22 mart., ediție on-line (<http://www.logossiagape.ro>); în „Armonii culturale”, Adjud(VN), 22 mart. 2020, ediție on-line(<http://armoniiculturale.ro>); în „Bibliotheca Septentrionalis”, Baia Mare(MM), 27 mart. 2020, ediție și on-line(<https://ebibliothecaseptentrionalis.wordpress.com>); în „Observatorul”, Toronto(Canada), 28 mart. 2020, ediție și on-line(<http://www.observatorul.com>); **Procesul politic(I)**, în „Obiectiv mehedințean”, Tr. Severin, an. XXII(2020), nr. 1022(2 apr.), p. 12;

**Doamna Dr. Ionescu Mihaela-Aritina** din Curtea de Argeș a mai dispus să tipărim o nouă tranșă din cărțile regretatei sale mame, **Justiția Supremă și Însemnări**, traduse în limba engleză și l-a însărcinat pe preotul Dvs. să trimită câte 50 ex. din fiecare la încă 50 universități de prestigiu din lume. Am executat comanda. În felul acesta ajung aceste cărți în universități și biblioteci în care poate nu există nici un nume de autor românesc. Iar aceste cărți sunt publicate la Malovăț...! Cinste Doamnei Doctor pentru efortul făcut în memoria mamei sale! Dânsa a cumpărat întreg tirajul.

Parohia a publicat, de asemenea, o cârtică pentru copii, **Prețul Alexandrei**(32 pag.), semnată de Bogdan Stănciulescu-Bârda. Bunicul autorului a cumpărat întreg tirajul.

*Lucrarea este o poveste palpitantă presărată cu numeroase imagini. Mesajele ce le transmite această poveste cititorului sunt cel puțin două: 1. Binele iese întotdeauna victorios, iar răul are un sfârșit mai devreme sau mai târziu; 2. Nimic nu e mai de valoare pe lume decât un copil.*

\*

**Simpozioane.** Episcopia Severinului și Strehaei organizează ediția a XIII-a a Simpozionului **Mehedinți- Istorie, Cultură și Spiritualitate** în zilele de 4-6 mai a.c. L-a invitat și pe preotul Dvs. Numai să se poată ține, având în vedere nenorocirea care s-a abătut peste noi!

Mitropolia Olteniei intenționează să realizeze un volum dedicat răposatului mitropolit **Nestor Vornicescu**, cu prilejul împlinirii a 20 ani de la decesul său. L-a invitat și pe preotul Dvs. să contribuie cu un material.

\*

**Colectă.** Pentru colecta privind Fondul Central Misionar s-a strâns suma de **70 lei**. Am achitat pentru această colectă suma de **300 lei**, diferența suportându-o parohia.

\*

**Coșul de Paști.** Din îndemnul **Preasfințitului Episcop Nicodim** și anul acesta se organizează de către parohiile din județul nostru acțiunea caritabilă intitulată „Coșul de Paști”. Drept urmare, pe lângă ajutoarele ce le vom acorda familiilor și persoanelor cu dificultăți din parohia noastră, **Miercuri, 22 Aprilie, vom face o vizită la azilul de bătrâni de la Ilovăț.** Vom stabili împreună detaliile.

\*

**Lucrări la cimitire.** Rugăm pe toți enoriașii noștri să curețe mormintele celor dragi lor. Vine primăvara și este nevoie urgentă de asemenea lucrare. Pe cei de la Malovăț îi rugăm să nu mai arunce resturile și gunoaietele la poarta cimitirului. Arată foarte urât grămada de gunoi la poartă. E cartea de vizită!

\*

**Program.** În cursul lunii Aprilie avem următorul program de slujbe: **4 Apr.**(Malovăț-Bârda); **5 Apr.**(Bârda); **11 Apr.**(Malovăț- Bârda); **12 Apr.**(Malovăț); **13 Apr.**(slujbă seara la Bârda, la ora 20); **14 Apr.** (slujbă seara la Malovăț, la ora 20); **15 Apr.**(dimineața spovedit și împărtășit adulții aflați în stare gravă la domiciliul lor, în Bârda); slujbă la Bârda, la ora 20); **16 Apr.**(pomeniri dimineața la Bârda; slujbă la Malovăț; seara slujbă la Malovăț, la ora 20); **17 Apr.**(spovedit și împărtășit dimineața adulții aflați în stare gravă, la domiciliul lor, în Malovăț); seara la ora 19 slujbă la Bârda, iar de la ora 21 la Malovăț); **18 Apr.** (seara, la ora 20, pomeniri la Malovăț; la **ora 23 slujba Învierii cu Sfânta Liturghie la Bârda**); **19 Apr.** (**Slujba Învierii la Malovăț, la ora 3**); **20 Apr.**(Malovăț, cu slobozirea Paresimilor la vii); **21 Apr.** (Bârda, cu slobozirea Paresimilor la vii); **23 Apr.**(slujbă la Bârda; pomeniri la Malovăț, la ora 12); **25 Apr.**(Malovăț – Bârda, cu slobozirea Paresimilor la morți); **26 Apr.**(Malovăț). În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, la telefon: **0724. 99. 80. 86**, ori pe adresa de e-mail: **stanciulescubarda@gmail.com**. Sfintele Paști cu sănătate, pace și bucurii să vă dea Dumnezeu!

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda